

[Morten Lange.]

af de hårdeste og ondeste måder, man kan bekæmpe inflation på. Jeg nægter at tro, at regeringen virkelig skulle have så onde hensigter, men jeg er desværre bange for, at meget i dens gerninger viser, at den har det. Jeg synes i hvert fald, at sådan en simpel ting som at ophæve bygge- og anlægsstoppet var en ting, som haster meget, hvis der skal være noget byggeri, der skal være nogenlunde klart til at sætte i gang, når vi kommer hen på efteråret og vanskelighederne melder sig. Jeg tror, det haster, og hvis regeringen i dag vil meddele, at det har den gjort, så skulle den da få en lille tak. Det er ellers ikke noget, vi har været særlig vant til over for denne regering, og jeg er såmænd bange for, at vi også bliver skuffede i dag.

Men situationen er efter min opfattelse aldeles kritisk. Det påstås, at vi skal have en folketingssamling i slutningen af september med en meget beskeden og samlet dagsorden vedrørende en skattereform, som skal give velsignelse til menneskeheden.

Jeg giver regeringen ret i, at vores skattesystem i høj grad trænger til en revision. Der er ingen tvivl om, at det er slidt op af den metode, at vi har været vant til at udskrive skatterne og afbalancere dem. Det er en metode, som ikke holder længere, og vi bliver nødt til at finde frem til fornyelser med hensyn til, hvorledes skattepolitikken skal tilrettelægges. Men det er kun en del af vores økonomiske politik, og jeg ser med den største skepsis på, hvorledes den økonomiske udvikling skal gå i dette land, hvor inflationen rider som aldrig før, og hvor vi nu i virkeligheden truer Danmark med at sige, at nu holder vi ferie i morgen. Jeg må indrømme, at det kan ses som en god ting. Hvis folketinget vil fortsætte med at lave økonomisk politik som i denne samling, så jo før det holder ferie jo bedre; så kan de frie kræfter gøre, hvad de kan for at gøre det værre.

Men jeg har stadig væk den opfattelse og vil ikke gå fra denne talerstol uden at sige det, at hvis dette folketing virkelig vil tage dette spørgsmål alvorligt, så er det ikke nok bare at se hen til sommeren og håbe, at der ikke er tilstrækkeligt andet end agurker at skrive om, til, at det går. Det går ikke, og den økonomiske udvikling for Danmark er kritisk. Indsatsen må gøres nu snart og med helt

andre og sikrere metoder, end regeringen har gjort.

I virkeligheden burde vi, hvis vi var et ansvarligt folketing og bedømte denne situation for landet, holde en uges ferie fra i morgen for at klare tankegangen og for at give regeringen en sidste frist til at udarbejde et hæderligt økonomisk program for, hvorledes vi skulle bekæmpe inflationen i Danmark. Og så kunne vi jo passende tage et møde efter sankt Hans, sørge for at komme i gang og sørge for at nå nogle resultater. Det var det, vi burde gøre.

Jeg havde egentlig haft lyst til at fremsætte et dagsordensforslag om det, men jeg har så ringe tillid til, at regeringen ville være i stand til at løse dette problem, at det er meget muligt, vi ville spille vores tid. Men jeg kan bare sige én ting: hvis den passivitet, som vi hermed underskriver, bliver betegnende — og det gør den jo meget nemt — så kommer Danmark i en sådan økonomisk situation, når vi mødes til efteråret, at jeg er bange for, at vi kommer til at diskutere meget andet end skattesystemer. Vi kommer til at diskutere økonomisk torden og lynild. Jeg håber, at regeringen i hvert fald vil bruge sommerferien til at tænke sig alvorligt om, sådan at vi kan komme videre og på en eller anden måde få styr på den danske økonomi.

Der kan findes en borgerlig løsning. Vi vil nok stemme imod den, men det er en borgerlig regering, vi har, og den skylder i hvert fald Danmark at lave en borgerlig løsning på inflationsspørgsmålet, der kan bruges. Det skylder den os, det må den da i hvert fald kunne finde på. Vi tilbyder meget gerne en socialistisk løsning. Vi forventer ikke at få flertal for den i denne måned. Vi skal gerne komme med den, vi vil gerne sætte den op sådan til politisk debat, men vi vil gerne udfordre regeringen til, at den da i hvert fald på borgerlige konditioner må kunne finde frem til, hvordan den vil bekæmpe inflationen, medmindre den vil underskrive den sætning, jeg kom med før, at den synes, det er den moderne form for kapitalistisk udbytning i sin smukkeste form, og at den derfor egentlig synes, at inflationen er en god og karakteristisk ting. Det er jo det, der er spørgsmålet.

Vi skylder dette land at få klar stilling til spørgsmålet om den økonomiske udvikling.